

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAV. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

АБОНАМЕНТ: 10 броя 9 лв., 20 броя 18 лв., 40 броя 36 лв. Един брой 1 лв. Двоен — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 Варна. Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia 2 Warna

Sylvia Pankhurst.

Към Ленин като представител на Р. „К.“ П. и Руското Съветско Правителство

Ние се обръщаме към Вас, като представител на руското съветско правителство и руската „комунистическа“ партия. С дълбоко съжаление ние наблюдаваме нивкото снижаване знането на комунизма и изоставянето каузата на работническото освобождение. С дълбока печал ние следим развитието на Вашата политика на сътрудничество на капитализма и реакцията.

Защо Вие сторихте това? — Явно е, че Вие сте изгубили верността и възможността да помогнете за освобождението на работниците и установяването на комунизма в наше време.

Вие предпочитате задържането и служенето на капитализма, отколкото да поддържате, комунизма и паднете за него, ако това трябва.

При все това, ако един голем вик, един викач, един безкорисен и безвик за комунизма се отправя в масите от некой източник, който би ги инспирирал с доверие, би донесъл при сегашните обстоятелства добри плодове.

Един период на голема мизерия е паднал над масите; те сж пострадали и сж огорчени от робството на сегашната жестокоосърдечна система, или капитализма, който е в равновесие от странини и поразителен ръст на собствените му беззакония.

Курсовете се покачват от една страна и падат от друга с потресающа бързина; което отразява в материалните страдания на пролетариата.

В страни с висока валута настъпва мраз на безработицата и намалените заплати; в страни с ниска валута има безмилостен ръст на цените, който увеличава безработните бързо и все по-бързо докато изтощението и нуждата ги изсушат като свирепи щиявици. От насилието на живота, те сж пяхабени, те сж в отчаяние за техният лошо платен труд.

Финансовите манипуланти управляват света, те сж фактическите правителства и ония кукли — правителства, които заемат властта, трябва, или да изпълняват техните указания, или да изчезнат от сцената.

В Италия, ние виждаме едно по значително сгромоляване на досегашната политика, но това е алата и нивка реакция, която в формата на фашизъм, взела преднина в големата апатия на масите, с безчестна борба, набедева капиталистич. политика. Фашистите я навляхиха, защото докато социалистите и „комунистите“ отдавна само сж се задоволявали да говорят за съществуващите и всекому известни явни, фактите с беззаконие сж го направили, сващайки, че масата следва, който и да е, или най-после, от енергично противопоставяне.

Вождовете знаят само словопренижата — те сж бесилни да противопоставят на фашистите.

Фашистите снабдени с средства за съществуване, изкарани от убийства и тероризъм над техните класови брати и сестри, сж вербувани от бедни демобилизирани войници.

Ораторите не правят още нищо; говорейки за големите богатства, те не допринасят о това нищо.

Реформизма не може да допринесе нищо за трайността на валутата. Той не може да промени лихът на капитализма, който смля агониращите

маси между горния и долен водични камъни.

Тия дни на големо нещастие се характеризират с пропийтелна и жестокоосърдечна яснота; върховно е безвредното на ония, които искат реформиране на грешната система и одавяване причините на капитализма рани.

„Работа, или помощ за безработицата“, крещят реформистите. Искат още не е отстъпна. Местното бременяване от привилегията се веднага прехвърля на гърба на работническата класа.

Издържката за безработицата се слага като един национален товар; който се препраща в хубавите изгледи на капиталистическата система: в високите цени и намалени заплати на живущите от наеман труд, които немаат нищо друго, освен продаваемият си труд, без да се говори за необходимите — възстановяване — средства на загубените на работническия пазар сили — стоки.

Тъй е с всичките реформистически проекти за реформи. Без да забележават, те минават от татъжи арбента на равновесането и оставят в масите схващането за способни капиталисти. Там именно е невъзможността за подобренито.

Днес вече дори и най-големите неведжи сж разбрали инстинктивно то, че разбират, че реформизма с неговата „спасителна“ идея не може да им помогне, те наблюдават противното, т. е., че всеко действително това коства чудовищни усилия. Капиталистическите правителства виждат растящите опустошения на паразитите и богати администратори, тежестта от чийто поддржка, тъй като те немогат да минат без нея, винаги пада върху класите по-малко способни да я понесат. Осъществяването на техните безнадеждни позиции при капитализма прави масите да потъват в една апатия, съсредоточаващи своите усилия в търсене средства за лично съществуване.

Пред страха на едно катастрофално бъдеще, те напразно сж за едно възвръщане към днес безсмислените борби отпреди войната, които не бяха тъй жестоки, както днешните.

Належаща е нуждата от сериозен повик към комунизма, чистото обяснение на комунистич. живот, чрез неговата здравомисляща взаимност.

Вие сте обърнали Вашето лице към нивните на света и заробването. Вие нагавихте вече далеч в областта на капиталистическата дипломатия.

Вие сте снаварили и заложили бъдещето на руския пролетариат и всички обширни послания за комунизъм, обвити в скучна и заблуждающа наукастика, сж в своя край.

Чрез Вашето хитруване и особия доказателства през светлината на руската революция, която Ви надигна, Вие отклонихте много комунисти, които тласнаха напред съветите.

Ето затова, ние виждаме всички ония, които неотдавна посеща знамето на комунизма, сега да работят за сплата на една партия, която открито декларира своята враждебност към комунизма.

Вместо поучаване масите в комунизма, ние виждаме партияте на III интернационал да тикат масите към продължаване борбата за един открителен, безполезен и невъзможен реформизъм.

съществуване като система се сжстои главно в поддржане на едно съгласие между производството и оборота. Най-главните му вътрешни закони на равнието сж двата закона, а именно, той на концентрацията от една страна и топ на акумулацията от друга. Тия два закона причиняват (създават) едно постоянно ивостряне на класовото различие между буржоазията и пролетариата.

2. Сжщността на самия капитализъм ивострява буржоазията, при помята на едно нарушение на хармонията между производството и оборота да употреба всячки средства за преодоляването на такива нарушения (кризи), за да се запази той (капитализма), като класа и при това господствающа класа. Всички досегашни капиталистически кризи, които сж се появявали от самото му историческо създаване, сж бивали преодолявани от буржоазията в течение на едно определено време.

3. С избухването на всесветската капиталистическа война последната криза си нанесе смъртоносен удар, което представлява и последната историческа фаза на капиталистическото развитие. Тоя удар се характеризира с факта, че на буржоазията, като класа, е станало невъзможно да поддржа онак хармония между производството и оборота в рамките на самия капитализъм, без да наруши неговите основи (частната собственост). Да изпълни тази задача (нарушение основите на капитализма в форма на отстранение частната собственост и превръщането й в пролетарска класова собственост) е и сжстоение само пролетариата.

Буржоазията, като господстваща класа оказва най-остра съпротива върху пролетариата при изключението му на тая задача, която има грамадно мирово значение. Тоя смъртен удар на капитализма поставя двете класи пред алтернативата: Живот или смърт; ивостря с това до последна степен класовата борба между буржоазията и пролетариата в всека нейна форма на проявление и принуждава пролетариата към непосредственото практическо решение и избор между комунизъм от една страна и пропание в варварство, от друга. Необходимостта от това практическо решение съществува за целия всесветски пролетариат даже и тогава, когато обективната напредост на капитализма е различна в разните страни.

4. Капиталистическата война крише своите корени от векове насам в империализма на големите империал. държави, който придобиваше все по-големо значение. Тя се появи откак буржоазията почна да си търси нови източници на производство и нови световни пазари, откак областа на самата държава, а сжщо така и националното й стопанство се оказва твърде тесни. Тая война, бие наследствено политическо раздвоение (разединение) на капитала, и то преди всичко на германския и английския за едно бъдеще завладяване източниците на производството и всесветските пазари.

5. Явленията, които съпровождаха и последваха всесветската война измениха изцяло вътрешната икономическа и политическа структура на капитализма, отношенията между буржоазията, а така сжщо и тия между нея и пролетариата.

6. Силата на буржоазната класа преди войната се нампраще главно в ръцете на европейската буржоазия, сега обаче, вследствие систематическото унищожение продуктивните средства, тая сила премина към бур-

жоазната класа на Сев. Америк. Съединени Щати.

Изода на войната даде преимуществе първо на английската, а след това на французката буржоазия, макар те, както и цялата европейска буржоазия, да се намират в завиеност от тая на Сев. Америк. Съединени Щати.

Проблемата за едно повторно капиталистическо обновление на Европа, а сжщо така и проблемата на репарациите, не означават нищо друго, освен ивостряне за едно политическо и икономическо преобразуване на капиталистическите групи. Те имат за цел да заменат икономическата база на победената буржоазия с капитала на победителката, а вжодно с това да унищожат постепенно националната независимост на победените капиталистични държави в форма на едно интернационализиране и при това, първо в икономическо, а след това непосредствено в политическо отношение.

7. Покрай тая форма на капиталистическото интернационализиране, чиято двигателна сила е закона на концентрацията на капитала, в самия капитализъм под давлението на закона на развитието на буржоазията, се явява едно интернационализирано стопанско коопериране (тръст) и международно политическо организиране, при което капиталистичните групи не отстъпват независимостта на собствената си национална държава, а напротив, стараят се още по-вече да я закрепят. Големите противоположности (различия) между империализма и ивостряните капиталистични групи се усилват все по-вече и по-вече и могат да се премахнат само чрез едно насилствено решение.

Борбата между буржоазните класи за източниците на производството и световните пазари не бе приключена чрез капиталистическата общоевропейска война, а само подготвена и преизменена в една нова форма.

Тая борба се усилила вследствие обстоятелството, че възможността на обмена става от ден на ден все по-ограничена вследствие класовите различия между буржоазията и пролетариата.

8. Наедно с концентрацията на капитала през време на войната и след нея акумулацията на последния през ивостряте 2 години след общата война придоби едно ужасно уголемяване (почаване). Условиата за работа и тия за заплатите на пролетариата се плошиха твърде много, безработицата навлезе далеч от рамките си. Тогава буржоазията употреби такива средства, при което се получи едно увеличаване числото на пролетариата, а намаление обмена и свръхнатата с него печалба. Появи се огромен запас от продукти при слабоограничена размяна. Това свиреше на оборота, води неудържимо към прекъсвания в процеса на акумулацията на капитала и най-пакрай към едно рухване на капитализма като система.

Големите противоречия в капиталистичната организация правят невъзможно поддржането на досегашния начин на капиталистическото производство. Капитализма се намира в тая ява на развитието, при което поддржането на производството в рамките на последния е нещ невъзможно.

9. С това се дават обективните иредпоставки за борбата на пролетариата. Сжбарянето на буржоазията, тая непосредствена цел на пролетариата, е една обществено-историческа необходимост. Осъществяването на това явни единствено от желанието на интернационалния пролетариат. До тогава, до като пролетариата не носи в себе си тоя желанието, на буржоазията се удава върху гърба и живяната сила на самия пролетариат да отсочи за известно време своя неизбежен смъртен удар.

Тезисите на Работнически Ком. Интернационал.

Обективните основи на класовата борба през епохата след всесветската война.

1. Капитализъм е една форма на

стоковото производство, при която към самата стока се прибавя пролетарската работническа сила. Неговото

1) За различие от основаваните до сега три интернационала: първия, втория и третия, новия интернационал се нарича РАБОТНИЧЕСКИ, защото е само на работниците но не и на дребните и едри собственици. Основан в 1921 год., с седалище в Берлин.

